

anfressen: निस्तुह्यते यस्य शिरा ऽतिमात्रं संभक्ष्यमाणं स्फुरतीव चातः
Suçr. 2, 367, 18. — Vgl. संभत.

भक्ष (von भन्) m. gaṇa उच्छादि zu P. 6, 1, 160. Siddh. K. 229, a, 11. *Genuss* (*Trinken oder Essen*); *Trank, Speise* (die letztere Bed. in jüngeren Büchern): घत्रा चित्रो मधो पितो ऽरं भक्षाय गम्याः RV. 1, 187, 7. सोमस्य 8, 21, 23. Siddh. K. zu P. 4, 4, 110. मधुनः RV. 8, 89, 2. 10, 34, 1. 148, 3. 167, 4. पासां (अपां) देवा दिवि कृषवन्ति भक्षम् AV. 1, 33, 3. 8, 7, 12. 9, 4, 5. अमृतस्य 13, 2, 15. 18, 3, 54. VS. 8, 12. तयैरुह्मन् भक्षं भक्षयामि 37. 19, 29. Ait. Br. 1, 22. 3, 32. त्रयाणां भक्षायामेकमाहुरिष्यन्ति सोमं वा दधि वापो वा 7, 29. TS. 2, 6, 7, 3. TBr. 3, 10, 8, 2. Çat. Br. 1, 8, 1, 23. आहुरति भक्षम् 4, 3, 4, 10. 4, 2, 9. 10. 5, 4, 12. 12, 7, 1, 9. 2, 1. द्वादश भक्षा भवन्ति 8, 2, 30. अघ्नोऽन्नं भक्षन् Kâtj. Çr. 22, 6, 2. मन्त्र Çāṅk. Çr. 3, 8, 27. 5, 10, 31. Lâtj. 8, 9, 13. Gobh. 4, 10, 13. सोमं राजानमिह भक्षयामीति भक्षयः Āçv. Çr. 3, 9, 4, 7. 5, 6. P. 4, 2, 16 (beim Schol. n.). देवैर्दत्तः सो ऽद्य ममैष भक्षः MBh. 3, 13288. Varāh. Brh. S. 44, 11. 46, 16. Bhāg. P. 9, 9, 32. एको भक्षाय समेष्यति *um als Speise zu dienen* Pāṇkāt. 33, 23. 117, 2. 131, 3. हुतमेहि मे । भक्षाय Mār. P. 63, 31. Häufig am Ende eines adj. comp. (f. भो), mit dem ursprünglichen Tone des ersten Wortes (darum ist भक्ष nicht als adj. zu fassen), P. 3, 2, 1, Vārtt. 6. *das und das zum Trank oder zur Speise habend, — geniessend, sich nährend von, lebend von*: तीरं Kauç. 22. कृषिप्यं 67. कृष्णं Gobh. 3, 2, 10. पयो MBh. 13, 2937. दधि Pāṇkāt. 4, 8, 41. मांसं Spr. 4706. P. 3, 2, 1, Vārtt. 6. Sch. अमांसं Kāthās. 7, 37. रिपूणाममुदेकभक्षाम् MBh. 9, 908. शरीरं 11, 615. अन्धोऽन्यं 14, 616. मूलफलं 4, 5445. शस्यं Hit. 62, 20. अन्नं Jāgñ. 3, 286. MBh. 1, 3548. 3, 2463. R. 1, 31, 16. Bhāg. P. 1, 13, 50. वायुं Jāgñ. 3, 55. MBh. 3, 7347. 13, 761. R. 1, 44, 2. 31, 16. 63, 24. वातभक्षा 48, 31. वातिकं Kāthās. 6, 159. — Vgl. अन्नं, अन्नं, अस्थि, कण, कपि, काल, गजभक्षा, गोमायुभक्ष, जन्न, दुर्भक्ष, धन (besser als Dyaṁdva zu fassen) प्रत्यक्ष, प्राण, विश्व, सर्व, सह, भक्ष्य und भान.

भक्षक (wie oben) 1) nom. ag. *Geniesser, Esser; Verspeiser, sich nährend von*: भक्ष्यभक्षयोः प्रीतिर्विपत्तेरेव कारणम् Spr. 2009. मांसं (पिशाच) Hariv. 14607. शस्यं Hit. 73, 8. वासुकिर्वायुभक्षकः Spr. 2131. जगदन्नकभक्षक (विष्णु) *der diejenigen verspeist, die die Welt verspeisen*, Pāṇkāt. 4, 3, 73. *gefrässig* AK. 3, 1, 20. H. 394. Halāj. 2, 193. Kāthās. 13, 173. Vgl. कण. — 2) m. = भक्ष *Speise* in गजभक्षक. — 3) f. भक्षिका am Ende eines comp. *das Geniessen, Essen, Genuss*: इनु P. 3, 3, 111. Sch. Siddh. K. zu P. 2, 2, 16. — Vgl. भगभक्षक.

भक्षकार (भन् + 1. कार्) m. *Speisebereiter, Koch, Bäcker* P. 6, 3, 70, Vārtt. 2. Sch. H. 921, v. l. Çaddar. bei Wilson. — Vgl. भक्ष्यकार.

भक्षकार (भन् + 1. कार्) ved. *Speisebereiter oder Geniesser* P. 6, 3, 70, Vārtt. 2.

भक्षकृत (भन् + कृत) adj. *genossen*: भक्ष. भक्षणा. भक्षकृत Āçv. Çr. 6, 13.

भक्षक m. eine Varietät: von *Asteracantha longifolia* Nees Rāgān. im CKDr.

भक्षणा (von भन्) 1) adj. *geniessend*; s. दाडिम. पाय. — 2) n. a. *das Geniessen (Trinken, Essen), Verspeisen* AK. 2, 10, 40. Trik. 2, 9, 17, 3. 2, 9. H. 423. Halāj. 2, 170. Kâtj. Çr. 4, 4, 19. भोजनभक्षणे *das Essen von*

Speise und Genuss des Soma 8, 4, 22. 9, 11, 19. 10, 6, 22. दधि 8, 9. अन्नवृष्टं 25, 12, 6. भक्षं Āçv. Çr. 2, 19, 3, 5. 6. मायस्ते ऽन्योऽन्यं भक्षणाप Nir. 7, 27. भक्षणां मुक्ता *das Essen aufgebend* Kāthās. 22, 229. भक्षणापाम् R. 2, 91, 61. अन्नं (so ist zu lesen) Weber, Rāmāt. Up. 353, Çl. 10. मधूनाम् R. 1, 3, 31. मांसस्य, मांसं M. 3, 26, 49. 56. 11, 156. अनाद्यं 143. Pāṇkāt. 1, 2, 41. Jāgñ. 3, 229. MBh. 2, 1473. R. 4, 51, 27. Pāṇkāt. 30, 1. 164, 6. 182, 24. 183, 3. Spr. 2727, v. l. तद्वत्तणभोजनप्रवृत्ति Çāṅk. zu Brh. Ār. Up. S. 73, 10. काकिलूकैश्च भक्षणम् *das Verspeistwerden von* M. 12, 76. — b) *proparox. Trinkgeschirr*: त्वं चिञ्चमसमसुरस्य भक्षणमेकं सत्तमकृणुता चतुर्वयम् RV. 1, 110, 3.

भक्षणीय (wie oben) adj. *zu verspeisen* Pāṇkāt. 211, 22. ed. orn. 41, 23. Davon nom. abstr. ता f. *Verspeisbarkeit* Spr. 1723.

भक्षपत्रा (भन् + पत्र) f. *Betelpfeffer (dessen Blatt zum Essen dient)* Rāgān. im CKDr.

भक्षयितृ (von भन्) nom. ag. *Geniesser* MBh. 14, 619. Schol. zu Kâtj. Çr. 4, 4, 26 und TBr. 3, 7, 5, 7. Kull. zu M. 3, 30. — Vgl. भक्षितृ.

भक्षयितव्य (wie oben) adj. *zu geniessen, zu verspeisen*: तिलाः MBh. 13, 3413. ब्राह्मणाः (राक्षसेन) Pāṇkāt. 183, 5.

भक्षाली f. N. pr. einer Oertlichkeit gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127. — Vgl. भक्षालक.

भक्षितृ (von भन्) nom. ag. *Geniesser, Verspeiser* MBh. 13, 5715. — Vgl. भक्षयितृ.

भक्षितव्य (wie oben) adj. *zu geniessen, zu essen* Hit. 112, 6.

भक्षिन् (wie oben) adj. *geniessend* Āçv. Çr. 2, 9, 6, 3. 7, 3. am Ende eines comp.: अन्नं M. 12, 59. Hariv. 11163. तमालफलं R. 4, 37, 28. Spr. 336. सर्वं 2610. केवलघनरसं (चातक) 4064. मूलफलभक्षिन् n. nom. abstr. MBh. 3, 13454. — Vgl. कटुक.

भक्षिवन् (wie oben; vgl. दाशिवन्, ज्ञानिवन्) adj. *geniessend*. Diese Form ergibt sich aus Vergleichung der fehlerhaften Formen in den beiden folgenden Stellen: तस्यै नो घेहि तस्यै ते भक्षिवांसः स्याम AV. 6, 79, 3 und (इडे) तस्यास्ते भक्षिवाणाः स्याम TBr. 3, 7, 5, 7. = भक्षयितृ Comm.

भक्ष्य (wie oben) (भक्ष्यं ved. Çānt. 4, 9) adj. *zu geniessen, zu essen, zu verspeisen, geniessbar, essbar; neutr. was genossen —, gegessen wird, ein zum Essen sich eignender Gegenstand, Speise*, insbes. (nach P. P. 7, 3, 69) *eine feste Speise, die gekaut werden muss*. दधि M. 3, 10, 17. 18, 23. रसो न भक्ष्यस्तद्वन्धः Spr. 4126. Kāthās. 42, 58. Hit. 1, 158. Prab. 11, 12. अं M. 3, 5, 11, 152. 12, 59. Jāgñ. 2, 296. Hariv. 11163. Spr. 1223. 1342. Pāṇkāt. 1, 2, 41. Pāṇkāt. 71, 11. वृषभाश्यास्माकमपि भक्ष्याः किं पुनः सिंहस्य Hit. 37, 18. भक्ष्यभक्ष्यम् M. 1, 113, 3, 26. भक्ष्यं भोक्ष्यं च विविधम् 3, 227. 3, 24, 9, 268. 11, 165. आहारेण भक्ष्यैश्च भोक्ष्यैः सुमधुरैस्तथा MBh. 3, 13665. भक्ष्यभोक्ष्यानि 13, 10. भक्ष्यभोक्ष्यमुपादाय R. 4, 18, 9. Çāṅk. zu Brh. Ār. Up. S. 73. भक्ष्यैः, भोक्ष्यैः, पानैः (पियैः) MBh. 1, 7714. 8068. भक्ष्यभोक्ष्य-लेक्षादि Kāthās. 43, 228. घ्न. भोक्ष्य, भक्ष्य, लेक्ष्य MBh. 13, 5871. भक्ष्य, भोक्ष्य, पेय, लेक्ष्य R. 2, 30, 25. भक्ष्यं भोक्ष्यं लेक्ष्यं चोष्यं चेति चतुर्विधमन्नम्, तत्र यदन्नैरकपय भक्ष्यत आरूप्यादि तद्वन्धम् Schol. zu Buag. 13, 14. Schol. zu P. 2, 1, 35. भक्ष्यं, भोक्ष्य, पेय, चोष्य, लेक्ष्य Hariv. 8333. अनेकभोजनभक्ष्यादिभिः पुष्टिं नीयते Pāṇkāt. 233, 11. पानानि, भक्ष्याणि Mār. P.